

عنوان مقاله:

نوع شناسی چارچوب های سیر تکامل حسابداری از قرن ۱۵ تا ۱۹ (دوران گذار) از دیدگاه میشل فوکو و مقایسه با دیدگاه مارکس و نئوکلاسیک

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی، اقتصاد و حسابداری ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

کامران خلیلی - دانشجوی دکترای حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی چالوس، ایران

مهدی مران جوری - استادیار حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی چالوس، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هدف از این مقاله به نوع شناسی چارچوب های سیر تکامل حسابداری از قرن ۱۵ تا ۱۹ از دیدگاه فوکو و مقایسه بادیدگاه مارکس و دیدگاه نئو کلاسیک می پردازد. روش شناسی پژوهش: روش مورد استفاده در این مقاله ترکیبی از نوع شناسی، تحلیل محتوا و مطالعه تطبیقی و مقالات مختلف موجود در پایگاههای علمی با استفاده از کلید واژه های " فوکو " " دیرینه شناسی و تبار شناسی فوکو " به بررسی نوع شناسی چارچوب سیر تکامل حسابداری در دوران گذار از دیدگاه ایشان پرداخته شده است. یافته ها: یافته های تحقیق نشان می دهد نظرات محققان در مورد نقش حسابداری در دوران گذار متفاوت است. به طور کلی در سایه نسبت قدرت به انش، حرفه حسابداری و حسابرسی نیز رونق بیشتری یافت و تکنولوژی انضباطی حاکم بر آن با شیوه واقعی اعمال انضباط یعنی شیوه بهنجارسازی، سرمایه داری را تحت تاثیر قرار داد. انتخاب استانداردهای حسابداری و استفاده از اصول برای توجیه آنها فقط دارای جنبه های فنی نیست و تحت تاثیر رابطه دو سویه قدرت و دانش قرار دارد. نتیجه پژوهش: نتیجه این پژوهش که با بررسی دیدگاه های محققان مختلف حاصل شده است نشان می دهد در پرتو دیرینه و تبار شناسی حسابداری از دیدگاه میشل فوکو، می توان، نوع شناسی چارچوب های سیر تکامل حسابداری را تجزیه و تحلیل کرد و این علم با تکنیکها و تاکتیکهایش در جهت قاعده پذیر کردن، به نظم در آوردن و به هنجار کردن سیستم سرمایه داری گام برداشته و بر می دارد. دانش افزایی: دانش افزایی مربوط به این مقاله نیز در راستای رفع نیاز به تغییر حوزه مطالعات حسابداری از دیدگاه اثباتی به سمت دیدگاهی که ویژگی های حسابداری را به عنوان یک پدیده اجتماعی و سیاسی بررسی کند، می باشد. در این مقاله نقش حسابداری در یک فرایند سیاسی و اجتماعی که شکل دهنده بافت سازمانی و اجتماعی آن است بررسی شده است. جمع بندی: هدف میشل فوکو از دیرینه شناسی حسابداری باز یافتن شرایط امکان حسابداری است و در پرتو آن می توان شکل های دگرگونی صورت بندی نهایی گفتمان حسابداری را تحلیل نمود. گفتمان حسابداری با تغییر صورت بندی دانایی حاکم بر ثروت تغییر یافته و برای نشان دادن همسانی با ارزشهای ذاتی، بازنمایی مبادله و کارایی فرآیند تولید، همواره ابزارهایی را در خدمت ثروت و سرمایه داری قرار داده است تا موقعیت و وضعیت واحدهای اقتصادی و تجاری مشخص گردد و بهبود یابد.

کلمات کلیدی:

میشل فوکو، دیرینه شناسی، تبارشناسی، اپیستمه، گفتمان، روش تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1221832>

